

Associació d'Estudiants Progressistes

Documents

L'AEP participa al seminari sobre associacionisme estudiantil organitzat pel Moviment Laic i Progressista (MLP)

Publicat el dissabte 30 de maig de 2009

Resum:

El passat 23 de maig 4 representants de l'AEP-Associació d'Estudiants Progressistes van participar al seminari sobre associacionisme estudiantil que organitzava el [Moviment Laic i Progressista](#) (MLP). Aquest consisteix en 3 sessions, la primera de les quals va ser la del passat 23 per parlar del passat de l'associacionisme estudiantil.

El passat 23 de maig 4 representants de l'AEP-Associació d'Estudiants Progressistes van participar al seminari sobre associacionisme estudiantil que organitzava el [Moviment Laic i Progressista](#) (MLP). Aquest consisteix en 3 sessions, la primera de les quals va ser la del passat 23 per parlar del passat de l'associacionisme estudiantil.

A aquesta primera sessió van participar també l'AJEC, Acció Escolta de Catalunya i Casals de Joves de Catalunya, a més a més de l'Oficina MLP i la Fundació Ferrer i Guàrdia. Els convidats per parlar del passat van ser en Guillem Espriu, que va estudiar a la UB i va arribar a ser secretari d'organització de l'AJEC i president fundador del CISEC, n'Oriol Illa, que va estudiar a la UAB i va estar vinculat a l'Objecció de Consciència i n'Andrés Querol, que va se un dels promotors del MEV a la UAB.

Les conclusions sobre les intervencions:

1. La Generalitat de Catalunya mai es va creure l'associacionisme estudiantil en comparació amb l'associacionisme educatiu. Aquesta escassa implicació va veure néixer un moviment molt feble.
2. Les associacions nascudes als 80 no van ser capaces de planificar estratègies a 5 anys vista, en canvi van ser capaces de plantejar campanyes sobre les qüestions quotidianes o immediates molt potents amb una caràcter mobilitzador que encara avui dia es recorda.
3. Va faltar entre les associacions coherència entre valors i compromís, ja que moltes vegades es canviava de parer per tacticisme i no s'entenia entre la base associada i la resta d'estudiants.
4. Els dirigents moltes vegades no van saber preguntar-se perquè un estudiant podia consider interessant estar afiliat a una associació d'estudiants.
5. Les associacions d'estudiants no van ser capaces de ser un moviment autònom, a més tenien una capacitat d'èxit molt petita ja que tenien poca capacitat de viure en la contradicció. En aquest sentit, la contradicció és molt reduïda.

Les propostes:

1. Cal recuperar la memòria història dels sindicats progressistes. La Fundació Ferrer i Guàrdia pot ser un instrument excepcional per fer-ho.
2. Reforçar els processos formatius que permeti la transmissió de coneixement, història i que ajudi a plantejar estratègies a mig termini, avaluar-les i revisar-les o modificar-les.
3. L'associacionisme estudiantil ha de plantejar una agenda pròpia comuna com van fer

l'associacionisme educatiu en el seu moment. Cal treballar per una llei de participació estudiantil que reforci i reconegui el paper de l'associacionisme als centres educatius i les universitats.